

Wie hem volgt op Instagram, zou kunnen denken dat Renze Dijkema het hele jaar door op pad is. Want als renze_walks_the_coast deelt hij dagelijks een zwart-wit kustlandschap.

Tekst Gitte Brugman

Het is 5 januari en Renze Dijkema deelt op Instagram een foto van een riviermonding met opgaande zon. Door het tegenlicht zijn de oevers donker. Het zonlicht schittert op de kromming in de rivier. *Sunset above the river Léguer, Bretagne*, noteert hij.

Ook op 4 januari postte hij een foto van de Léguer, de dagen ervoor deelde hij beelden van de kust bij Trébeurden en de baai van Landrellec. Maar hij zit gewoon thuis, achter zijn werktafel in Groningen. Tochten langs de kust van Bretagne maakte hij de afgelopen twee jaar. Niet continu, zoals zijn foto's suggereren, maar wel lange periodes aaneengesloten.

STILLEVENS

Met dat wandelen begon hij vier jaar geleden. Tot die tijd was hij schilder en fotograaf van vooral stilleven. Dijkema (Groningen, 1966) is opgeleid als klassiek schilder aan kunstacademie Minerva (1985-1990) en volgde van 1996 tot 1998 een verdiepende opleiding aan het Frank Mohr Instituut. „Daar kwam ik erachter dat ik beter kon fotograferen.”

Uit liefde voor het genre stilleven maakte hij toen een installatie die bestond uit een zelfgebouwde tafel, met daarop een raster van ansichtkaarten van stilleven. Op elke kaart legde hij een voorwerp. Toen hij op ooghoogte naar de tafelrand keek, zag hij een 'soort landschap'. Dat fotografeerde hij. Het leidde tot series van zelfgebouwde scènes, die ogen als stedelijke, futuristische ruïnes.

„Een jaar of vier geleden heb ik mijn laatste stilleven gemaakt. Ik had ondertussen het Pieterpad gelopen en daar een boek over gemaakt: *Panorama Pieterburen-Pietersberg*.” Het wandelen, gecombineerd met fotograferen, beviel hem goed. Dus liep hij ook de hele Nederlandse kust. „Daarna dacht ik: wat nu?”

Omdat hij de Nederlandse waddenkust al had gezien, besloot hij de bus te nemen naar het Deense Esbjerg en van daar ook de Deen-

Renze Dijkema 'exposeert' dagelijks kustpanorama

se en Duitse waddenkust in kaart te brengen. „Toen ben ik gaan rekenen. Hoelang kan ik nog lopen? En wat als ik twee, drie maanden per jaar wandel?”

Zo kwam het dat hij in 2019 vanuit Nederland naar Normandië liep, en de afgelopen twee jaar Bretagne aandeed. „In april wil ik verder naar Spanje. En misschien na de zomer Zuid-Frankrijk en Corsica.” Hij denkt aan een boek *La Côte*, en zoekt een uitgever.

SPOORBAAN

Dijkema heeft niet de intentie om compleet te zijn. Hij probeert alleen normaal begaanbare wegen te bewandelen.

Elke foto maakt hij met dezelfde beeldhoek van 28 mm kleinbeeld in het cinemaformaat 9:16. De horizon houdt hij in het midden en links in beeld ligt zijn bestemming. „Ik fotografeer in kleur, maar zie het beeld op het camera-schermpje in zwart-wit. Zo beoordeel ik de foto.” De kleurenfoto's

vormen inspiratie voor nieuwe schilderijen. „Daarvoor heb ik de verhouding 3:5 gekozen.”

LEEGTE

Vanwege de strakke vormen hebben zijn schilderijen iets fotografisch, al zijn ze dat – zeker van dichtbij – niet. „Er zit iets in het fotografische beeld dat ik heel mooi vind. Ik houd ook heel erg van de schilderkunst uit de begintijd van de fotografie, zo tussen 1800 en 1850, die een gedetailleerde werkelijkheid toont. Zoals Caspar David Friedrich.”

Hij pakt er boeken bij over John Beasley Greene en Gustave Le Gray, uit de begintijd van de fotografie. „Die foto's ... daar zit zoveel leegte in!”, zegt hij bij foto's van een piramide en de omringende woestijn. Het is een soortgelijke leegte die Dijkema aantrekt, die hij probeert te vinden in de kustlijn. Al realiseert hij zich dat zeker in Nederland de hele kust is aangelegd. „Met als duinen vermomde dijken en opgespoten strand.”

Een andere serie – „ik loop ook alle waterwegen naar Groningen” – lijkt uit die begintijd van de fotografie te komen. Deze kleine werken (11x30 centimeter) schildert hij op jute. De basis zijn opnieuw foto's, dit keer gemaakt met extreme groothoeklens. Van een afstandje lijken het oude foto's in sepia, maar van dichtbij zie je de textuur van de ondergrond en zijn monochroom palet. „Ze verwijzen naar zichzelf: naar het bruinige van turf en jutezakken.”

Op de grote foto: *Dornumergrode*
Links: *Afsluitdijk*

Instagram:
[renze_walks_the_coast](https://www.instagram.com/renze_walks_the_coast)
www.renzedijkema.nl